

27. marts 2006

Kommentarer fra Signe Goldmann (SF), medlem af Beskæftigelses- og Integrationsudvalget**”Udkast til Københavns Kommunes Integrationspolitik”****Fattigdomsproblematikken skal med**

En del af de mennesker, vi har mest brug for at få integreret, er gennem de seneste år blevet gjort fattigere pga. love om starthjælp og kontanthjælpsloft (og snart også 300-timers regel). Hvis man ikke har råd til et ordentligt sted at bo, sund mad, sende ungerne til fodbold, børnefødselsdage osv., så har det konsekvenser for evnen til at integrere sig. Det er et faktum, vi er nødt til at forholde os til i vores integrationspolitik.

Lovene ramme de mennesker, der af forskellige grunde er langt fra arbejdsmarkedet, og derfor vil en del af fattigdomsproblematikken kunne afhjælpes med en meget fokuseret beskæftigelsesindsats, f.eks. ved at satse på at skabe lønnede småjobs (ca. 5 timer om ugen), der kan redde folk fra kontanthjælpsloftet eller 300-timersreglen, og som samtidig giver plads til, at man ved siden af kan følge sprogskole eller andre opkvalificeringsforløb. Det vil samtidig give de mennesker, der kun har en lille arbejdsevne, mulighed for at få en reel tilknytning til arbejdsmarkedet. Jeg vil derfor foreslå, at dette bliver prioriteret i beskæftigelsesindsatsen.

Det er ikke realistisk, at alle kan komme i beskæftigelse samme dag, vi vedtager integrationspolitikken, desuden rammer kontanthjælpsloftet også mennesker, der er langtidssyge og kvinder på barsel. Vi er derfor nødt til også at forholde os meget bevidst til fattigdommen i forhold til de andre områder, f.eks. bolig, kultur og fritid, sundhed mm. Hvis ikke vi gør det, er jeg bange for, at vi forfejler indsatsen overfor nogle af de mennesker, vi har allermost behov for at få integreret, med det resultat, at vi får dem skubbet endnu længere ud af samfundet.

Boligområdet

Afsnittet om bolig handler i høj grad om, hvordan vi får flere ressourcestærke beboere til at flytte ind i de udsatte boligområder – og tilskynder de ressource svage til at flytte væk. Det er fint at gøre en indsats for at sikre en bedre fordeling af ressourcestærke og -svage i de udsatte boligområder, men det er lige så relevant også at sikre en bedre fordeling i andre boligområder. Det bør derfor også indgå som en målsætning, at vi tilstræber en bedre fordeling i alle boligområder.

Jeg finder det desuden urimeligt, at man vil sætte de arbejdsløse bagerst i boligkøen til de udsatte boligområder, hvis ikke man har andre boliger, man kan henvise dem til. Deres chancer bliver ikke forbedret af, at de mangler et ordentligt sted at bo – tvært imod.

Jeg kunne også ønske mig, at der blev fokuseret mere på, hvordan man kan sikre, at de udsatte boligområder bliver så attraktive, at de ressourcestærke ikke flytter væk. Et initiativ kunne f.eks. være at arbejde for at få sat huslejen ned, så den blev mere attraktiv for beboere, der ikke er berettiget til boligsikring. Desuden bør den områdebaserede indsats i særligt udpegede problemområder styrkes og udvikles – dette kunne i første omgang gøres ved at Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen tilknytter en medarbejder til områdefornyelsessekretariatene f.eks. i Mimersgade-kvarteret og det kommende Haraldsgade-kvarter..

”Styrket integration gennem tiltag på idræts- og foreningsområdet”

Jeg vil foreslå, at fødselsdagsgaveordningen udvides til at gælde hele København og ikke kun Ydre Nørrebro og Bispebjerg. Jeg vil samtidig foreslå, at det bliver målrettet de 10-årige, hvor økonomien er en barriere for at deltage i fritids- og foreningslivet, altså 10-årige der kommer fra familier med en husstandsindkomst under et vist niveau.